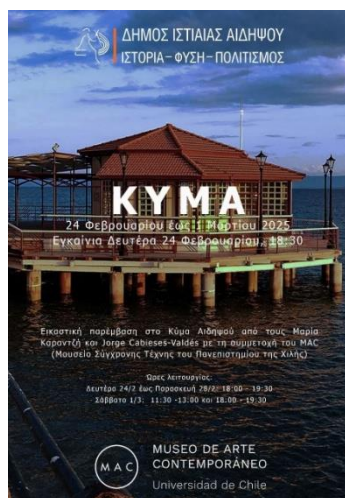

Ρώτα το νερό ...τι τρέχει...

Είμαι το νερό... Είμαι το γάργαρα νερό που κυλάει στα ποτάμια. Είμαι το νερό της βροχής που δροσίζει τα χωράφια και τους ανθρώπους. Είμαι το νερό της λίμνης που δίνει ζωή στις πέστροφες και τους αιωνόβιους γουλιανούς. Είμαι το νερό της θάλασσας, το απέραντο πέλαγος. Είμαι ο ωκεανός. Έχω στην αγκαλιά μου δελφίνια, φύκια, φώκιες και ψάρια. Είμαι ο ωκεανός που αρμενίζω καράβια και ταξιδεμένους ναυτικούς. Είμαι το νερό σύμβολο της δημιουργίας και της καταστροφής, του γίνεσθαι και της παροδικότητας..

Είμαι το νερό... Μια εικαστική μετάφραση της σκέψης, του συναισθήματος, του ονείρου και της επιθυμίας...

Είμαι το νερό... Και αέναα κυλώ μέσα στο καθένα... Και γίνομαι ότι θέλει ο καθένας... **Γίνομαι χρώμα, γίνομαι ήχος, γίνομαι γεύση... γίνομαι αίσθημα και συναίσθημα...**

Αυτό ακριβώς το **αίσθημα και το συναίσθημα του νερού** πήγαμε να συναντήσουμε την **Τρίτη 25 Φεβρουαρίου 2025** - οι μαθητές της Ε' & ΣΤ' τάξης του σχολείου μας με συνοδούς εκπαιδευτικούς: Μ. Δρίτσα, Γ. Μαραγιάννη, Κ. Κουτσόμηνου και Π. Σαμαρά - όταν μια «**διαφορετική**» έκθεση που ξεκινούσε το ταξίδι της ... Και ξαπόσταινε στο μαγικό «**Κύμα**» των Λ. Αιδηψού.

Παρακολουθήσαμε μια **πρωτοποριακή εικαστική παρέμβαση** από τους Μαρία Καρατζή και Jorge Cabieses-Valdes, με τη συμμετοχή του MAC(Museo de Arte Contemporaneo) Μουσείο σύγχρονης τέχνης του Πανεπιστημίου της Χιλής, που δημιουργήθηκε αποκλειστικά για το Κύμα της Αιδηψού. Η Αιδηψός, ως παραθαλάσσιο θέρετρο μοναδικής ομορφιάς και γοητείας που έλκει την προσοχή χιλιάδων επισκεπτών κάθε χρόνο , αποτελεί ιδανικό μέρος για μια τέτοια έκθεση, λόγω του φυσικού τοπίου και της σύνδεσης με το νερό.

Αν θέλαμε να εκφράσουμε με λίγες λέξεις αυτό το μαγικό και τελείως διαφορετικό που είδαμε , ακούσαμε και αισθανθήκαμε θα λέγαμε:

- Ακρόαση... Παρατήρηση... Και Ονειροπόληση!!!

- Η «λεία» επιφάνεια του νερού είναι κι ένας φυσικός καθρέπτης.... που μας δίνει τη δυνατότητα πρώτα-πρώτα να καταλάβουμε την εικόνα του.. αλλά και τη **σημασία της αλήθειας και της αυτογνωσίας μας...**

Στη συνέχεια ακολουθήσαμε το δρόμο του νερού ...στα πλαίσια του προγράμματος που υλοποιείται στο σχολείο μας: **«Συνεργατικά Σχολεία - Ταξιδεύοντας στην Ελλάδα και την Κύπρο - Ο τόπος μας (Παραλίες - Τα Ιαματικά Νερά στην Β. Εύβοια)».**

Ξεκινήσαμε να συναντήσουμε τη «δύναμη» του μαγικού νερού που τρέχει από τα χρόνια τα παλιά στα σπλάχνα της Αιδηψού και γιατρεύει όλες τις πληγές....

Επισκεφτήκαμε τις φυσικές μικρές πισίνες τις λεγόμενες «γούρνες».

Πατήσαμε τον χρυσοκίτρινο «βράχο» με τα υπέροχα σχήματα που έφτιαξαν με τα χρόνια οι θαυματουργικές ιδιότητες του νερού που έρχεται καυτό από τα έγκατα της γης..

Κατεβήκαμε στις σπηλιές κάτω από το «Καζίνο» και ακούσαμε το νερό να πέφτει , να μας φιλεύει καυτά «κεράσματα» και αισθανθήκαμε στα χέρια μας την «δύναμη» του...

Γοητευτήκαμε από τις σύγχρονες εγκαταστάσεις της Λουτρόπολης που ετοιμάζονται να υποδεχτούν τον κόσμο από τα πέρατα της γης ...

Αφεθήκαμε στο παρελθόν ,όταν πήγαμε στις σπηλιές του Σύλλα και κλείνοντας τα μάτια τον ονειρευτήκαμε να προσπαθεί να «γιάνει» το πόδι του στο νερό το «δυνατό»..καθισμένος στο φυσικό του θρόνο.

Θαυμάσαμε τον Ηρακλή που δέσποζε στη καινούργια πλατεία της Αιδηψού και τέλος ξεκουραστήκαμε στο πάρκο παίζοντας και αγναντεύοντας το απέραντο γαλάζιο.

Αφού είπαμε και την Καλημέρα μας στα παιδιά του Δημοτικού Σχολείου Λ. Αιδηψού ξεκινήσαμε για στο σχολείο μας....

Στη επιστροφή σκεφτόμασταν ότι το νερό ρέει, στάζει, τινάζεται, χορεύει, αφρίζει, μαίνεται, χτυπιέται, κυματίζει, βοηθάει, καταπίνει, σκοτώνει, καταστρέφει, γεννά στην πραγματική ζωή, φυσική και ανθρώπινη, αλλά και μέσα στις τέχνες και στη λογοτεχνία.

Το νερό δεν είναι έξω από εμάς, αλλά μέσα σε εμάς.

